

**Uchwała w sprawie nadania dr Agacie Dębowskiej stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia,
podjęta przez komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia
postępowania habilitacyjnego**

Postępowanie w sprawie nadania dr Agacie Dębowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia prowadzone było zgodnie z przepisami ujętymi w:

- ❑ *Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Poz. 1668);*
- ❑ *Ustawie z dnia 30 sierpnia 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Poz. 1669);*
- ❑ *Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. poz. 1818);*
- ❑ *Komunikacie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 lutego 2021 r. Załącznik: Wykaz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych wraz z przypisaną liczbą punktów,*
- ❑ *Uchwale nr 2/2021 Senatu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 22 stycznia 2021 roku w sprawie zmiany Uchwały Senatu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 6 września 2019 roku w sprawie zatwierdzenia Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym oraz Regulaminie przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, stanowiącym Załącznik do Uchwały Nr 2/2021 Senatu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 22 stycznia 2021 roku.*

Komisja powołana została w trybie przedstawionym w przywołanych powyżej ustawach i Regulaminie SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego. W jej skład wchodziły następujące osoby:

- prof. dr hab. Bogdan Zawadzki (Uniwersytet Warszawski) – przewodniczący,
- dr hab. Aleksandra Kroemeke, prof. uczelni (SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny) – sekretarz,
- dr hab. Anna Bokszczanin, prof. uczelni (Uniwersytet Opolski) – recenzent,
- dr hab. Małgorzata Dragan, prof. uczelni (Uniwersytet Warszawski) – recenzentka,
- dr hab. Iwona Niewiadomska, prof. uczelni (Katolicki Uniwersytet Lubelski) – recenzentka,
- prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska (Uniwersytet Gdański) – recenzentka,
- prof. dr hab. Aleksandra Łuszczzyńska (SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny) – członkini Komisji.

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

I. Spełnienie wymogów ustawowych:

1. Posiadanie doktoratu z określonej dziedziny;

2. Osiągnięcie naukowe;
3. Aktywność naukową.

II. Omówiła także:

Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą sformułowanych przez komisję ocen w.w. dokonań wymienionych były:

- ✓ osiągnięcie naukowe Habilitantki, którym jest cykl publikacji powiązanych tematycznie: „*Przemoc wobec kobiet i dzieci*”;
- ✓ zestawiony przez Habilitantkę wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej;
- ✓ sporządzony przez Habilitantkę autoreferat;
- ✓ sporządzone przez Recenzentów oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych Habilitantki.

Posiedzenie komisji odbyło się dnia 2 września 2021 r. – zdalnie, za pomocą środków elektronicznych (platformy Google Meet). Obecni byli wszyscy członkowie komisji. Posiedzenie komisji przebiegało w dwóch fazach.

W pierwszej fazie [kolokwium habilitacyjne] komisja poprosiła Habilitantkę, aby przedstawiła osiągnięcia naukowe oraz dodatkowy dorobek naukowy, będące podstawą postępowania habilitacyjnego, zaś później recenzenci przedstawili konkluzje i główne elementy recenzji. Druga część kolokwium habilitacyjnego dotyczyła kwestii dyskusyjnych określonych przez recenzentów oraz pozostałych członków komisji habilitacyjnej, na które Habilitantka udzieliła odpowiedzi. Przewodniczący wyznaczył orientacyjny czas kolokwium habilitacyjnego (warunek ujmowany w Regulaminie) na dwie godziny. Ta faza postępowania została przez sekretarza komisji zaprotokołowana.

Druga faza postępowania komisji nie była dostępna Habilitantce. Była jednak poinformowana przez przewodniczącego, że po zakończeniu pracy komisji uzyska informację o wynikach głosowania nad uchwałą.

W drugiej fazie postępowania komisja dokonała: (a) szczegółowej oceny osiągnięcia naukowego oraz dodatkowego dorobku Habilitantki (b) omówiła Jej dorobek organizacyjny, dydaktyczny i związany z popularyzacją nauki, a następnie podjęła uchwałę w przedmiocie wystąpienia do Rady Naukowej Instytutu Psychologii Uniwersytetu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego o nadanie Habilitantce stopnia naukowego doktora habilitowanego. Ta faza postępowania również została przez sekretarza komisji zaprotokołowana.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę przedstawiony przez Habilitantkę autoreferat, osiągnięcia naukowe oraz przedstawione przez Recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Naukowej Instytutu Psychologii Uniwersytetu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego o nadanie dr Agacie Dębowskiej stopnia naukowego:

doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.

Uchwała zapadła stosunkiem głosów: 5 - TAK, 0 - NIE, 2 - WSTRZYMUJĄCE SIĘ (w trybie większości zwykłej: 5: 0).

Głosowanie miało charakter jawny. Habilitantka nie wniosowała o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym. Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Naukowej Instytutu Psychologii Uniwersytetu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego status opinii.

UZASADNIENIE

Sylwetka zawodowa Habilitantki

Doktor Agata Dębowska po uzyskaniu licencjatu z filologii angielskiej w 2005 roku na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, kontynuowała studia w Wielkiej Brytanii. Uzyskała licencjat z psychologii, a w 2011r. tytuł magistra psychologii na University of Huddersfield. Stopień doktora w zakresie psychologii uzyskała na Uniwersytecie w Huddersfield w 2014r. na podstawie rozprawy *The Role of Psychopathy and Childhood Experiences in Rape Myth Acceptance in a Sample of Prisoners and Non-Prisoners*, przygotowanej pod kierunkiem prof. Daniela Boduszka i dr Susanny Kola-Palmer. Obecnie dr Agata Dębowska jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym oraz na stanowisku wykładowcy na Uniwersytecie w Sheffield. Jej zainteresowania badawcze dotyczą zagadnień związanych z psychologią przestępczości i śledczą, czyli wpisującymi się w obszar szeroko rozumianej psychologii sądowej.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe Habilitantki to cykl publikacji powiązanych tematycznie: „Przemoc wobec kobiet i dzieci”. Obejmuje on 6 współautorskich artykułów, opublikowanych w czasopismach z listy A MNiSW:

- ✓ Boduszek, D., Debowska, A., Jones, A. D., Ma, M., Smith, D., Willmott, D., Trotman Jemmott, E., Da Breo, H., Kirkman, G. (2019). Prosocial video game as an intimate partner violence prevention tool among youth: A randomised controlled trial. *Computers in Human Behavior*, 93, 260-266. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2018.12.028> (IF = 5,003);
- ✓ Debowska, A., Boduszek, D. (2017). Child abuse and neglect profiles and their psychosocial consequences in a large sample of incarcerated males. *Child Abuse & Neglect*, 65, 266-277. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2016.12.003> (IF = 2,293);
- ✓ Debowska, A., Boduszek, D., Jones, A., Willmott, D., Sherretts, N. (2017a). Gender-based violence-supportive cognitions in adolescent girls and boys: The function of violence exposure and victimisation. *Journal of Interpersonal Violence*. <https://doi.org/10.1177/0886260517741628> (IF = 1,940);
- ✓ Debowska, A., Boduszek, D., Sherretts, N., Willmott, D., Jones, A. (2018a). Profiles and behavioral consequences of child abuse among adolescent girls and boys from Barbados and Grenada. *Child Abuse and Neglect*, 79, 245-258. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2018.02.018>(IF = 2,899);
- ✓ Debowska, A., Boduszek, D., Willmott, D. (2018b). Psychosocial correlates of attitudes towards male sexual violence in a sample of financial crime, property crime, general violent, and homicide offenders. *Sexual Abuse*, 30(6), 705-727. <https://doi.org/10.1177/1079063217691966> (IF = 3,444);
- ✓ Debowska, A., Willmott, D., Boduszek, D., Jones, A. (2017b). What do we know about child abuse and neglect patterns of co-occurrence? A systematic review of profiling studies and recommendations for future research. *Child Abuse & Neglect*, 70, 100-111. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2017.06.014> (IF = 2,293).

Osiągnięcie naukowe uzyskało trzy oceny pozytywne oraz jedną negatywną, wystawione przez Recenzentów, których kompetencje naukowe odpowiadają

kryteriom, o których mówi art. 221 ust. 4 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Oceny recenzentów

Dr hab. Anna Bokszczanin

Dr Agata Dębowska przedstawiła zbiór sześciu publikacji naukowych zatytułowany *Przemoc wobec kobiet i dzieci*. Są to prace wieloautorskie, w których habilitantka jest pierwszym autorem w 5 publikacjach oraz drugim autorem w jednej publikacji.

Wszystkie przedstawione artykuły zostały opublikowane w prestiżowych czasopismach dotyczących przemocy i zachowań prewencyjnych (Impact Factor od 1.94 do 5.03), co świadczy o wysokim poziomie naukowym przyjętych do druku prac. Z załączonych deklaracji współautorów artykułów wynika, że we wszystkich przedstawionych do osiągnięcia naukowego pracach dr Dębowska uczestniczyła w większości etapów procesu badawczego, tzn. etapie projektowania badań, starania się o fundusze, zbierania danych, analiz statystycznych, wprowadzania danych, przeglądu literatury, interpretacji danych, przygotowania manuskryptu i końcowej recenzji manuskryptu. Na tej podstawie można uznać że wkład Habilitantki w pracę nad wyodrębnionymi z dorobku publikacjami był znaczący, aczkolwiek Habilitantka nie podała procentowego udziału swojego wkładu w te publikacje. [...] Opisane w Autoreferacie osiągnięcie naukowe zostało podzielone na trzy obszary tematyczne. W dalszej części Recenzentka analizuje zalety i wady prac, zaliczonych do poszczególnych obszarów tematycznych, konkludując ostatecznie, że przedstawione osiągnięcie naukowe dr Dębowskiej posiada charakter spójnej całości. Pierwsze części dotyczą postaw wobec przemocy (kobiet i dzieci), część druga dotyczy własnych doświadczeń dzieci i młodzieży z przemocą. Trzecia część dopełnia tego obrazu wskazując możliwość prowadzenia skutecznych interwencji psychologicznych w celu zmiany postaw wobec przemocy wśród dzieci i młodzieży. Do najważniejszych naukowych walorów przedstawionego cyklu prac można zaliczyć:

- podejmowanie trudnych psychologicznie i metodologicznie tematów dotyczących maltretowania i wykorzystywania seksualnego dzieci. Ten rodzaj badań, związany często z doświadczeniami przez badanych traumy, wymaga szczególnie wysokich kompetencji badawczych i dużej wrażliwości na cierpienie najmłodszych;
- dobre osadzenie rozpatrywanych problemów w psychologicznych teoriach naukowych; aktualna wiedza dotycząca nasilenia różnych aspektów przemocy wśród dzieci i młodzieży;
- uzyskanie wielu ważnych wyników badań, jak np. identyfikacja predyktorów postaw wspierających przemoc seksualną; identyfikacja grup młodzieży, które są szczególnie narażone na bycie ofiarami przemocy i stworzenie ich psychologicznych profili; wykazanie skuteczności prospołecznych gier video w zwiększaniu empatii młodzieży wobec ofiar przemocy;
- badanie dużych grup respondentów, trudno dostępnych, wymaga dużego wysiłku organizacyjnego;
- nowoczesna i pomysłowa metodologia badań, np. klas utajonych CAN w badaniach dzieci i młodzieży szkolnej oraz osadzonych w zakładach karnych;
- prowadzenie badań w odległych od Europy miejscach na świecie gdzie panuje wysokie zagrożenie przemocą; takie badania są bardzo wartościowe szczególnie w kontekście gromadzenia wiedzy międzykulturowej, jak i dla lokalnej społeczności;

- duża świadomość potrzeby praktycznego przełożenia wyników badań w populacji, w których badania są wykonywane;
- wytyczanie nowych kierunków w badaniach nad przemocą wobec dzieci i młodzieży;
Recenzentka zwraca również uwagę na słabsze strony recenzowanych publikacji, do których zalicza, m.in. korelacyjny charakter prowadzonych badań, brak dogłębnej interpretacji niektórych wyników, czy też posługiwanie się niewystandaryzowanymi narzędziami badawczymi. Zaznacza jednak, że autorzy artykułów są w pełni świadomi ograniczeń swoich badań i we wszystkich publikacjach słabe strony badań są skrupulatnie odnotowywane. [...] W konkluzji Recenzentka stwierdza, że wskazane osiągnięcie naukowe zatytułowane *Przemoc wobec kobiet i dzieci*, przedstawione jako sześć wieloautorskich publikacji, spełnia kryterium stanowienia istotnego wkładu do wiedzy psychologicznej.

Dr hab. Małgorzata Dragan

Jako swoje największe naukowe po doktoracie Autorka wskazała sześć artykułów napisanych we współpracy (pięć pierwszoautorskich, w jednym jest drugim autorem), opublikowanych w prestiżowych czasopismach anglojęzycznych, takich jak *Computers in Human Behavior* czy *Child Abuse and Neglect*. Tych sześć zestawionych artykułów Autorka opatrzyła wspólnym tytułem: „Przemoc wobec kobiet i dzieci”. [...] Przy ogólnie sformułowanym temacie, określonym w tytule, można by się spodziewać obszernej publikacji poświęconej wnikliwej analizie złożonego zjawiska, jakim jest przemoc wobec kobiet i dzieci. Zagadnienia wskazane w autoreferacie nie wyczerpują opisu zjawiska, jakim jest przemoc wobec kobiet i dzieci. Tytuł osiągnięcia naukowego Habilitantki jest więc zbyt szeroki, niedoprecyzowany, a wręcz wprowadzający w błąd. W osiągnięciu nie opisano bowiem zagadnienia w sposób możliwie wyczerpujący, a jedynie przedstawiono wybrane jego aspekty. [...] W autoreferacie znajdujemy stwierdzenia wyjaśniające, z jakiego powodu podjęto się przeprowadzenia konkretnych badań, ale brakuje wyjaśnienia, dlaczego na tych zagadnieniach koncentrowała się Autorka w ramach cyklu publikacji. Wydaje się, że jedynym kluczem jest tutaj fakt, iż te wybrane aspekty zjawiska przemocy wobec kobiet i dzieci stały się przedmiotem badań prezentowanych w artykułach. [...] Dwa z sześciu artykułów dotyczą przekonania wspierającego przemoc ze względu na płeć. [...] Kolejne trzy artykuły dotyczą innego zagadnienia, a jest nim wyodrębnienie grup (klas) wśród uczestników badania w zależności od rodzaju własnych doświadczeń przemocy, stosowania przemocy i własnościami takimi jak samoocena czy cechy psychopatyczne. [...] Ostatnia część autoreferatu odwołuje się do jednej publikacji opisującej badanie wpływu specjalnie opracowanej z myślą o karaibskiej młodzieży prospołecznej gry komputerowej *Jesse* na wrażliwość afektywną i poznawczą. [...] Analizując omówione pokrótce części autoreferatu Habilitantki, w celu dokonania oceny głównego osiągnięcia naukowego, należy odpowiedzieć na kluczowe pytanie, a mianowicie, czy spełnione zostały wymagania Ustawowe, tzn. czy przedstawione osiągnięcie stanowi znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny (1) oraz czy mamy do czynienia z cyklem powiązanych tematycznie artykułów naukowych (2). [...] Nie mam wątpliwości, że wskazane jako główne osiągnięcie artykuły naukowe, których wiodącą współautorką jest dr Agata Dębowska stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny. Wszystkie z nich przeszły proces recenzji i zostały opublikowane w prestiżowych, wysoko punktowanych czasopismach naukowych. Wszystkie dotyczą niezwykle ważnego problemu społecznego, jakim jest przemoc wobec grup nieuprzywilejowanych, a więc kobiet lub dzieci. Większość z nich (5/6) jest zorientowana na wyjaśnienie uwarunkowań zjawiska (postawy wobec przemocy i inne czynniki ryzyka) oraz zróżnicowania jego

następstw, a jedna dotyczy niezwykle ważnej kwestii zapobiegania przemocy (projekt oryginalnej, prospołecznej gry komputerowej). W mojej opinii w szczególności wartościowe są badania dotyczące profilowania następstw przemocy wobec dzieci. Przeprowadzony systematyczny przegląd badań umożliwił podsumowanie wyników badań próbujących zidentyfikować wzorce współwystępowania różnych doświadczeń przemocy i zaniedbywania oraz negatywnych konsekwencji i pozwolił na sformułowanie rekomendacji odnośnie do dalszych badań z tego zakresu. Badania dotyczące przekonań na temat przemocy także stanowią ważny wkład w obszar badań dotyczących przemocy wobec kobiet i dziewcząt. [...] Podsumowując, badania z udziałem dr Agaty Dębowskiej, których wyniki opublikowano w uznanych czasopismach naukowych, stanowią znaczny wkład w rozwój problematyki analizy uwarunkowań przemocy i jej zapobiegania. Pierwszy warunek określony przez przywoływaną Ustawę został zatem w mojej opinii bez żadnych wątpliwości spełniony. [...] W przypadku drugiego z określonych przez Ustawę wymagań, dotyczącego cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych, sprawa się niestety komplikuje. Niewątpliwie w przypadku ocenianego dorobku mamy do czynienia z artykułami naukowymi opublikowanymi w czasopismach naukowych, i to prestiżowych. Czy są one powiązane tematycznie? Łączy je, owszem, bardzo szeroki i ogólny temat przemocy, co obrazuje przyjęty tytuł osiągnięcia: „Przemoc wobec kobiet i dzieci”. Przedstawione artykuły nie są jednak monotematyczne, dotyczą bardzo różnych i specyficznych zagadnień w ramach szerokiej problematyki przemocy wobec kobiet i dzieci (1.3 – przekonania wspierające akceptację przemocy wobec kobiet; 1.4 – wzorce rodzajów przemocy wobec dzieci i jej następstw; 1.5 – zapobieganie przemocy z wykorzystaniem nowatorskiej metody – gry komputerowej stworzonej dla dzieci i młodzieży). Wreszcie, czy mamy do czynienia z cyklem artykułów? Cykl oznacza szereg artykułów tworzących spójną całość. Niestety, ten wymóg w przypadku analizowanego osiągnięcia naukowego w mojej opinii nie został spełniony. Mamy tu do czynienia z sześcioma, wprawdzie bardzo dobrymi, artykułami naukowymi, ale prezentującymi wyniki badań nad różnymi zagadnieniami z obszaru problematyki przemocy wobec kobiet i dzieci, nie stanowiącymi spójnego cyklu. Dodatkowo, owa spójność, kluczowa dla osiągnięcia naukowego, które ma stanowić podstawowe dokonanie podlegające ocenie w ramach procedury habilitacyjnej, nie została wykazana także w autoreferacie. Wobec braku odrębnej publikacji wnikliwie omawiającej teorię leżącą u podłoża przeprowadzonych badań, Autorka miała szansę na jej prezentację właśnie w ramach tej formy omówienia. Niestety, nie znajdziemy w nim śladu spójnej osi teoretycznej, wokół której ogniskowałyby się przeprowadzone badania. Autoreferat ten stanowi w istocie streszczenie opublikowanych artykułów. [...] W istocie trudno jest wskazać, co jest przedmiotem prezentowanego osiągnięcia, które ma stanowić całość, poza tym, że stanowi ono zbiór luźno powiązanych artykułów na temat przemocy raz wobec kobiet, raz wobec dzieci. [...] Wydaje mi się, że w istocie koncentracja Habilitantki na (głównie) dwóch różnych wątkach tematycznych (1.3 – przekonania wspierające akceptację przemocy wobec kobiet; 1.4 – wzorce rodzajów przemocy wobec dzieci i jej następstw) utrudniła zadanie wykazania spójnego procesu myślowego, który integrowałby wskazane jako główne osiągnięcie publikacje. Gdyby Autorka skoncentrowała się na jednym wątku zasadniczym i dołączyła dodatkową publikację, w której dokonałaby syntezy o charakterze rozwijającym teorię, zdecydowanie ułatwiłaby zadanie pozytywnej oceny swojego dorobku w odniesieniu do stawianych wymagań. Pragnę przy tym podkreślić, że stoję na stanowisku, iż metarefleksja autora jest kluczowym

elementem, który należy brać pod uwagę w ocenie głównego osiągnięcia naukowego w ramach procedury habilitacyjnej. Tej metarefleksji w przedstawionym mi do recenzji dorobku dr Agaty Dębowskiej niestety brakuje. Fakt ten budzi konfuzję ze względu na to, że pojedyncze artykuły wskazane jako główne osiągnięcie naukowe są bardzo dobre. Problemem o charakterze podstawowym jest jednak to, że nie stanowią one spójnego, zintegrowanego teoretycznie zbioru publikacji (cyklu). Moja ocena głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki jest zatem negatywna.

Dr hab. Iwona Niewiadomska

Do oceny osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia Habilitantka wskazała cykl 6 powiązanych tematycznie artykułów naukowych. [...] Przedstawione do oceny prace mają charakter wieloautorski. Podsumowując przedstawiony wykaz aktywności związanych z pracami przy powstawaniu artykułów można z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że wkład Pani Doktor w recenzowany dorobek został wydzielony. Wkład ten polega głównie na przygotowaniu projektów badawczych, interpretacji uzyskanych wyników, poszukiwaniu i przeglądzie literatury oraz dopracowaniu ostatecznej wersji opublikowanych prac. Dodatkowo, udział ten polegał również na zbieraniu funduszy na realizację projektów badawczych, zbieraniu danych oraz wprowadzaniu danych. Wkład włożony w powstanie dorobku uzasadnia fakt, że w pięciu artykułach Habilitantka jest pierwszym autorem, zaś w jednym z nich – drugim autorem. Jednocześnie wieloautorski charakter opiniowanego dorobku nie ma przypadkowego charakteru. Wynika on m.in. z charakteru postawionych problemów badawczych, miejsca prowadzonych badań, realizowanych grantów badawczych oraz międzynarodowej współpracy badawczej. [...] Po dokładnym scharakteryzowaniu trzech nurtów badawczych osiągnięcia naukowego oraz poszczególnych prac Recenzentka stwierdza, że recenzowany cykl 6 artykułów stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia, jako najważniejsze elementy tego wkładu wskazuje:

- Wykazanie, że przestępcy sklasyfikowani jako nieużywający przemocy mogą stwarzać większe ryzyko angażowania się w zachowania przemocowe wobec partnera niż przestępcy sklasyfikowani jako agresywni.
- Określenie czynników ryzyka pozytywnego stosunku do męskiej przemocy seksualnej w związkach.
- Potwierdzenie zasady międzypokoleniowego modelowania przemocy, według której dzieci doświadczające przemocy są bardziej skłonne do tolerowania i stosowania przemocy zarówno w aktualnych relacjach, jak również w relacjach nawiązywanych w życiu dorosłym.
- Powiązanie występowania różnych form wiktymizacji dzieci z poważnymi konsekwencjami zarówno w aktualnym funkcjonowaniu psychospołecznym, jak również w funkcjonowaniu psychospołecznym w okresie dorosłości.
- Wskazanie na dużą powszechność stosowania różnych form przemocy:
  - a) niezależnie od płci – zarówno w stosunku do dziewcząt, jak i chłopców;
  - b) niezależnie od miejsca stosowania przemocy – zarówno w relacjach rodzinnych, jak również w kontaktach występujących poza środowiskiem domowym.
- Wzbogacenie współczesnej wiedzy psychologicznej w zakresie podobieństw i różnic we wzorach współwystępowania różnych form przemocy stosowanej w stosunku do dziewcząt i chłopców.
- Stworzenie ram teoretycznych dla bardziej efektywnych działań profilaktycznych, interwencyjnych i/lub resocjalizacyjnych ukierunkowanych na zapobieganie

zachowaniom przemocowym ze względu na płeć u: a) dorosłych mężczyzn, w tym również karanych sankcjami izolacyjnymi, b) dzieci i młodzieży – zarówno chłopców, jak i dziewcząt.

- Uzyskanie dowodu eksperymentalnego, że zmiana wrażliwości afektywnej, stanowiąca efekt używania gier prospołecznych może utrzymywać się przez dłuższy czas. Uzyskanie tego rodzaju dowodu stanowi ważne uzasadnienie dla wykorzystywania edukacyjnych gier prospołecznych do redukcji ryzyka stosowania przemocy, w tym m.in. do wzmacniania empatii wobec ofiar przemocy.

Prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska

Habilitantka w Autoreferacie przyporządkowała zaliczone przez nią do osiągnięcia publikacje do trzech obszarów tematycznych, tj.: 1) przekonania wspierające przemoc ze względu na płeć, 2) profilowanie przemocy wobec dzieci oraz 3) zapobieganie przemocy ze względu na płeć. [...] Bez wątplenia, bez względu na formę przemocy, czy też w stosunku do kogo jest ona kierowana należy przemoc uznać za zjawisko rodzące wiele długofalowych, negatywnych konsekwencji, zarówno dla osób które jej doświadczają, jak i tych które ją stosują. Słowo przemoc często pojawia się w konfiguracji ze słowem problem oraz zjawisko, co niewątpliwie wskazuje, że pomimo wielu podejmowanych działań nadal jako społeczeństwa zmagamy się z tym zagadnieniem, które staje się problemem wykraczającym poza aspekt jednostkowy. [...] Jedno z pewnością się niestety nie zmienia, to fakt, iż przemoc kierowana najczęściej w kierunku kobiet i dzieci. Z tego punktu widzenia trudno nie uznać i docenić wagi problematyki poruszanej przez Habilitantkę. Zatem powstaje pytanie o możliwości identyfikowania, rozpoznawania, przeciwdziałania przemocy i integrowaniu działań w różnych obszarach analizy tego problemu. [...] Pomimo rosnącej liczby aktów prawnych czy też środków i sposobów postępowania mogących służyć zapobieganiu przemocy jawi się jako abstrakcyjne oraz nieskuteczne. Tym bardziej badania, a konkretnie ich efekty mają tak istotne znaczenie. Ponadto wskazane przez Habilitantkę obszary analiz wydają się adekwatne do zasygnalizowanych problemów. W dalszej części Recenzentka analizuje poszczególne prace, wskazując zarówno na ich zalety, jak też wady, stwierdzając w podsumowaniu, iż należy zwrócić uwagę, że Habilitantka:

- 1) Z dużą swobodą teoretyczną i metodologiczną porusza się po analizowanych zagadnieniach aczkolwiek w sposób nie wolny od błędów;
- 2) Rozległa wiedza teoretyczna pozwala jej nie tylko na swobodne operowaniem posiadaną przez nią wiedzą ale także na łączenie różnych wątków prowadzonych rozważań. Habilitantka zarówno systematyzuje wiedzę w eksplorowanym przez nią obszarze, jak i wzbogaca ją o najnowsze doniesienia teoretyczne i badawcze;
- 3) Prace mają też aspekt praktyczny albowiem, formułuje wraz zespołem, rekomendacje zarówno w oparciu o analizę literatury przedmiotu, jak i wynikające z jej przeglądu wnioski;
- 4) W pracach wykorzystane też zostały metody autorskie, których współautorką jest dr Agata Dębowska np. *Self-esteem measure for prisoners (SEM-P)*, czy *Psychopathic Personality Traits Scale (PPTS)*;
- 5) Habilitantka wykazała się wiedzą metodologiczną w zakresie przeprowadzania badań oraz znajomością i wnikliwością analiz statystycznych prowadzących do weryfikacji przyjętych założeń badawczych;
- 6) Realizowane prace zostały opublikowane w uznanych czasopismach naukowych, których wskaźniki bibliograficzne należy uznać za znaczące;

- 7) Mocną stroną badań dr Agaty Dębowskiej jest też umiejętność pracy w zespole, co niewątpliwie pozwala na realizację dużych projektów badawczych. Istotna jest także waga problemów na jakich koncentruje się aktywność naukowa dr Dębowskiej. Doświadczenie przemocy, a w jej konsekwencji stosowanie przemocy uświadamia nam z jednej strony istnienie różnych mechanizmów tworzących i podtrzymujących te prawidłowości, z drugiej zaś pobudza do opracowywania metod przeciwdziałania przemocy.

Do ograniczeń Recenzentka zaliczyła:

- 1) Brak informacji adaptacji wykorzystywanych narzędzi do prowadzonych badań w szczególności polskiej adaptacji narzędzi wykorzystywanych do badań w polskich placówkach penitencjarnych;
- 2) Przyjęcie schematu badań w środowisku więziennym opartego o analizowanie zależności pomiędzy doświadczaniem przemocy i stosowaniem przemocy a psychopatią, co jest ograniczeniem perspektywy badawczej i nie do końca osadzone w teorii i praktyce. Powstaje zatem pytanie, czy autorzy badają psychopatyzację, czy nasilenie cech psychopatii w populacji więziennej;
- 3) Brak odniesienia do literatury polskiej w kontekście prowadzonych badań w polskich placówkach penitencjarnych, a wręcz zignorowanie tego aspektu. Poczynione analizy w tym zakresie należy zatem uznać za niepełne;
- 4) Wątpliwości budzi sposób wydzielenia grup badanych w badaniach dotyczących polskich zakładów karnych.

W podsumowaniu Recenzentka stwierdza, że przedstawione osiągnięcie naukowe należy pomimo zgłoszonych uwag uznać, że stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej psychologia. [...] Habilitantka podjęła w swoich pracach wraz z zespołem niezmiernie ważne i trudne zagadnienia, związane z doświadczaniem i stosowaniem przemocy wobec dzieci i kobiet. Eksplorowany obszar jest trudny do przeprowadzania analiz albowiem uwikłany został w wiele kontekstów kulturowych i metodologicznych, nie mniej jednak Habilitantka radzi sobie z nimi w dojrzały naukowo sposób. Tym samym trzeba docenić wysiłek jaki włożyła Habilitantka w zmierzenie się teoretyczne i metodologiczne z tak trudną i wrażliwą problematyką, jaką jest problematyka przemocy. Reasumując przedstawione przeze mnie spostrzeżenia, pozytywnie oceniam wskazane osiągnięcie naukowe.

Pozostali członkowie komisji habilitacyjnej

Prof. dr hab. Aleksandra Łuszczynska

Wskazała, że w Jej opinii dorobek Habilitantki jest adekwatny i dobry, o znaczącym wkładzie do rozwoju dyscypliny. Wskaźniki bibliometryczne wskazują, że jest on rozpoznawany i cytowany. Zakres tematyczny i obszar badań oraz nowatorstwo dotyczące profilowania uznała na pomysły oryginalne. Zwróciła również uwagę na pewne słabości dorobku Habilitantki, wskazując np. na brak systemowego podejścia do problemu przemocy i pewne słabości metodologiczne (np. w badaniu RCT). Podkreśliła ponadto, że omawiamy cykl publikacji – zgodnie z niektórymi podejść teoretycznymi można uznać za spójny oraz podkreśliła, że zasadniczym kryterium oceny osiągnięcia naukowego jest „znaczący wkład do dyscypliny”.

Dr hab. Aleksandra Kroemeke

Zgadając się z zaletami osiągnięcia naukowego Habilitantki sformułowanymi przez pozostałych członków komisji, przede wszystkim w zakresie umiejętności prowadzenia badań, rozwoju dyscypliny i podejmowania ważnych społecznie problemów, wyraziła wątpliwości co do spójności cyklu publikacji oraz wskazała na brak modelu teoretycznego spajającego osiągnięcie i rozwijanego w osiągnięciu

naukowym jako główną słabość osiągnięcia Habilitantki. Zwróciła również uwagę na brak lub marginalne odwołanie do teorii w większość prac składających się na cykl publikacji; poprzeczny charakter wszystkich badań; braki w warsztacie metodologiczno-statystycznym Habilitantki (badanie prostych związków korelacyjnych, testowanie osobnych modeli ze względu na płeć bez możliwości porównania wyników zamiast analiz moderacji). Z tego względu Jej ocena osiągnięcia osiągnięcia naukowego Habilitantki jest ambiwalentna.

Prof. dr hab. Bogdan Zawadzki

Podkreślił wagę społeczną cyklu badań i jakość publikacji Habilitantki oraz zaznaczył, że podzielał wątpliwości dotyczące spójności osiągnięcia naukowego i braku wspólnej podstawy, ale Habilitantka w trakcie kolokwium, a także Recenzentki dostarczyły przekonujących argumentów na rzecz tezy o spójności cyklu badań. Jego ocena jest zatem pozytywna.

DYSKUSJA I KONKLUZJA KOMISJI

Dyskusja Komisji ogniskowała się wokół dwóch kwestii: wartości merytorycznej prac oraz ich wkładu do psychologii oraz spójności cyklu publikacji. W kwestii pierwszej opinie były jednoznacznie pozytywne, w kwestii drugiej – zdania były podzielone. Sformułowano opinie zarówno o wspólnych braku podstaw teoretycznych oraz niespójności cyklu, który nie tworzy całości (dr hab. Małgorzata Dragan, dr hab. Aleksandra Kroemeke), jak też wskazywano na aspekty, które decydują o tym, że cykl może być uznany za spójny (dr hab. Anna Bokszczanin: analizy dotyczyły „przekonań, postaw, następstw i interwencji” związanych ze zjawiskiem przemocy; dr hab. Iwona Niewiadomska: „analizy dotyczyły wielowymiarowych czynników ryzyka przemocy, fenomenu zjawiska, skutków przemocy oraz kontekstu interwencji”; prof. dr hab. Aleksandra Łuszczynska: w kontekście mnogości i zróżnicowania teorii spójności zaproponowanych przez filozofię nauki i epistemologię omawiamy cykl publikacji można uznać za spójny według pewnych podejść teoretycznych). W efekcie Komisja większością głosów (5 ocen jednoznacznie pozytywnych, 2 głosy wstrzymujące się) pozytywnie oceniła osiągnięcie naukowe Habilitantki, o którym mówi art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy, uznając, że wskazany do oceny cykl publikacji „*Przemoc wobec kobiet i dzieci*” stanowi znaczny wkład do psychologii.

Ocena aktywności naukowej

Publikacje

Habilitantka po uzyskaniu stopnia doktora - poza cyklem artykułów składających na się na główne osiągnięcie naukowe - opublikowała 44 prace naukowe, w tym 32 artykuły w czasopismach z listy JCR, 8 artykułów w czasopismach z listy B i C MNiSW, 3 rozdziały w monografiach oraz 1 raport z badań. Prace te dotyczyły psychopatii, społecznej identyfikacji kryminalnej, zdrowia psychicznego i psychopatologii oraz opracowania narzędzi diagnostycznych.

Aktywność konferencyjna

Habilitantka w latach 2015-2019 przedstawiła 12 prezentacji (referaty, plakaty) na konferencjach międzynarodowych.

Udział w komitetach naukowych konferencji

Habilitationka nie była współorganizatorką konferencji naukowych, ale zorganizowała dwie sesje na konferencjach: „*Selected studies on crime and victimization*” na *The Stockholm Criminology Symposium* (2017, Sztokholm), „*Sexual offending*” na *The European Association of Psychology and Law Conference* (2015, Norymberga).

Granty – międzynarodowe i krajowe

Habilitationka pełni funkcję kierowniczkę zespołu (Work Package Leader/Co-Applicant) w projekcie badawczym finansowanym przez *The Global Challenges Research Fund (GCRF) – AHRC/UK Research and Innovation* „*None in Three GLOBAL - A Centre for the Development, Application, Research and Evaluation of Prosocial Games for the Prevention of Gender-based Violence*” (AH/P014240/1; 2017-2021) oraz jest członkinią konsorcjum badawczego (Co-Investigator) w projekcie badawczym finansowanym przez *Kolegium Nauk Medycznych na Uniwersytecie Rzeszowskim* „*Czynniki ryzyka i konsekwencje związane z delirium (majaczeniem) pooperacyjnym po operacji kardiochirurgicznej*” (2020-2021), a także pełniła funkcję kierowniczkę badania w projekcie badawczym finansowanym przez *Alumni Fund, University of Sheffield* „*Pioneering Teaching and Learning in Criminal Psychology*” (2019-2020), członkini konsorcjum badawczego (Co-Investigator) w projekcie badawczym finansowanym przez *Komisję Europejską* „*The Prevention of Domestic Violence in the Caribbean (Barbados and Grenada) - None in Three*” EuropeAid/136243/DD/ACT/Multi – Towards a Future Free from Domestic Violence (2015-2016), kierowniczkę badania w projekcie badawczym finansowanym przez *University of Chester* oraz *University of Huddersfield* „*Interpersonal violence against women and children among a national prison sample*” (2015-2016), kierowniczkę badania w projekcie badawczym finansowanym przez *University of Chester* „*Reporting child sexual abuse among childcare professionals*” (22706717; 2015-2016).

Wartości wskaźników bibliometrycznych (dane podane przez Habilitationkę)

- ✓ Sumaryczny IF = 71,638;
- ✓ Liczba cytowań publikacji wg bazy: Google Scholar: 788, Scopus: 426, ReseachGate: 628;
- ✓ Indeks H wg bazy: Google Scholar: 17, Scopus: 13, ReseachGate: 16.

Wartości wskaźników bibliometrycznych są – odnosząc do analizowanego etapu rozwoju Habilitationki – na wysokim poziomie.

Pobyty naukowe w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych

Habilitationka od roku 2018 jest związana z centrum badawczym, None-in-Three Center <http://noneinthree.hud.ac.uk/ni3-research-centre/meet-the-centre-team/>, University of Huddersfield, UK. Wielokrotnie odbywała tygodniowe wizyty badawcze w różnych krajach świata (Irlandia, Indie, Wielka Brytania).

Aktywność naukowa Habilitationki była realizowana w czterech ośrodkach naukowych: Uniwersytecie w Chester (2014-2016), Uniwersytecie Liverpool John Moores (2016-2017) oraz Uniwersytecie w Sheffield (od 2017 r.), oraz Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS (od 2020r.).

Oceny recenzentów

Dr hab. Anna Bokszczanin

Dorobek naukowy dr Agaty Dębowskiej należy uznać za znaczący. Po doktoracie Habilitationka opublikowała 40 wieloautorskich prac naukowych w tym 32 artykuły z listy JCR. Występuje w nich najczęściej jako drugi lub trzeci autor, co można

interpretować jako uznanie dla osoby, która wnosi istotny wkład w te publikacje. [...] Sumaryczny IF wszystkich opublikowanych po doktoracie prac wynosi 71,638, liczba cytowań w bazie Scopus wynosi 426. Powyższe wskaźniki należy ocenić jako bardzo wysokie. Opublikowane prace dotyczą w dużej części, problematyki psychopatii. Autorka wraz zespołem zaproponowała nowy model psychopatii, który poddano empirycznej weryfikacji. W kolejnych badaniach w nurcie tematycznym społecznej identyfikacji kryminalnej i zdrowia psychicznego wykazano wysoki odsetek myśli i prób samobójczych wśród młodocianych przestępców. Zaś w badaniach podłużnych, prowadzonych wśród polskich studentów czasie pandemii COVID-19 wykazano istotny wzrost lęku, depresji i stresu w tej populacji. Kolejne osiągnięcie zespołu dr Dębowskiej to opracowanie Zintegrowanego Modelu Kryminalnej Identyfikacji Społecznej oraz Skali Kryminalnej Tożsamości Społecznej. [...] Dr Agata Dębowska pełniła (i nadal pełni) rolę kierownika lub członka konsorcjum badawczego w kilku międzynarodowych i krajowych (w Wielkiej Brytanii i w Polsce) projektach naukowych. Brała również udział w pracach kilku zespołów w tworzeniu narzędzi pomiarowych z zakresu psychologii kryminalnej/ sądowej. Podsumowując, dorobek naukowy Habilitantki zasługuje na jednoznacznie pozytywną ocenę. [...] Dr Agata Dębowska posiada wysokie kompetencje w zakresie pracy w zespołach naukowców realizujących projekty na najwyższym światowym poziomie. Niedosyt pozostawia brak w dorobku naukowym oryginalnych prac, jedynie własnego autorstwa, które mogłyby pokazać charakterystykę jej osobowości naukowej i oryginalność sposobu myślenia. [...] W konkluzji Recenzentka stwierdza, że całość przedstawionego dorobku potwierdza wysokie kompetencje dr Agaty Dębowskiej do pełnienia roli samodzielnego pracownika naukowego.

Dr hab. Małgorzata Dragan

Habilitantka jest pracownikiem Uniwersytetu SWPS oraz University of Sheffield w Wielkiej Brytanii. Posiada w swoim dorobku 40 publikacji naukowych, z czego 32 zostały opublikowane w czasopismach z listy JCR. Wszystkie te publikacje są w języku angielskim. Zdecydowana większość z nich jest napisana we współpracy z prof. D. Boduszkiem, który był promotorem rozprawy doktorskiej Habilitantki. Według dokumentów pełni ona także funkcję promotora w pięciu otwartych przewodach doktorskich. Jest recenzentem w wielu uznanych czasopismach naukowych, takich jak *Child Abuse and Neglect* czy *Personality and Individual Differences*. [...] Dr Agata Dębowska prowadzi liczne badania międzynarodowe, w tym pełni funkcję kierownika zespołu w ramach projektu badawczego finansowanego przez The Global Challenges Research Fund w Wielkiej Brytanii. Habilitantka uczestniczyła w projektach badawczych dotyczących takich zagadnień jak psychopatia, społeczna identyfikacja kryminalna, zdrowie psychiczne w czasie pandemii COVID-19 oraz testowanie własności psychometrycznych narzędzi pomiarowych takich jak *Jury Decision Scale* czy *Self-Esteem Measure for Criminals*. [...] Przedstawiony do oceny pozostały dorobek naukowy dr Agaty Dębowskiej jest znakomity, oceniam go jednoznacznie pozytywnie. W mojej opinii Habilitantka spełnia z nawiązką wymagania dotyczące dorobku towarzyszącego głównemu osiągnięciu naukowemu.

Dr hab. Iwona Niewiadomska

Po uzyskaniu doktoratu Habilitantka realizowała działalność naukowo-dydaktyczną na 4 uczelniach, w tym trzech zagranicznych. W tym okresie dorobek naukowy Habilitantki został zawarty 40 publikacjach naukowych (w tym 32 publikacje w czasopismach z listy *Journal Citation Reports*, 8 publikacji w czasopismach z Listy B i C MNiSW oraz 3 rozdziały w monografiach). [...] Za uznaniem istotności

prorowadzonych przez Habilitantkę badań naukowych przemawiają m.in., takie elementy dorobku, jak: (1) stworzenie oraz zweryfikowanie empiryczne nowego modelu psychopatii (*Psychopatic Personality Traits Model/PPTM*) wraz z narzędziem pomiarowym, (2) stworzenie oraz zweryfikowanie empiryczne Zintegrowanego Psychospołecznego Modelu Kryminalnej Identyfikacji Społecznej [*Integrated Psychosocial Model of Criminal Social Identity IPM-CSI*] wraz z narzędziem pomiarowym [*Measure of Criminal Social Identity – Revised MCSI-R*], (3) przeprowadzenie badań dotyczących zdrowia psychicznego studentów w Polsce (n=7228) podczas trwania pandemii COVID-19 oraz (4) uczestnictwo w walidowaniu narzędzi pomiaru zmiennych psychospołecznych [a) *None in Three Victim Responsiveness Assessment* (Ni3: VRA), b) *Jury Decision Scale*, c) *Self-Esteem Measure for Criminals*]. [...] Dr A. Dębowska potrafi realizować aktywności naukowe w grupach organizowanych po to, aby realizować cele badawcze w postaci grantów – zarówno jako członek konsorcjum badawczego, jak również w charakterze kierownika zespołu badawczego. [...] Udział w międzynarodowych konsorcjach badawczych, realizacja grantów finansowanych przez Komisję Europejską, miejsca prowadzenia badań naukowych przyczyniły się do tego, że Habilitantka posiada rozległe kontakty międzynarodowe – zarówno z jednostkami naukowymi, jak również z instytucjami państwowymi i organizacjami pozarządowymi. [...] Habilitantka posiada wysoki wskaźnik estymy w międzynarodowym środowisku akademickim, czego wskaźnikiem jest: pełnienie funkcji redaktora pomocniczego w czasopiśmie *Frontiers in Psychology* (od 2018 roku) oraz członka rady redakcyjnej czasopisma *Journal of Criminal Psychology* (w latach: 2016-2018), recenzowanie artykułów w czasopismach naukowych – m.in. w: *Child Abuse & Neglect*, *Journal of Interpersonal Violence*, *Schizophrenia Research*, *Child Indicators Research*, *Personality and Individual Differences*, *Aggression and Violent Behavior*, *Journal of Clinical Psychology*, *European Journal of Social Psychology*, *Journal of Forensic Psychiatry and Psychology*, *Journal of Criminal Psychology*, *PLoS ONE*, *Frontiers in Psychology*, *Polish Psychological Bulletin*, *International Journal of Educational Management ONE*, *Current Issues in Personality Psychology*, recenzowanie monografii dla międzynarodowych wydawców – m.in. *Routledge Books* oraz *Wiley Blackwell*, uzyskanie nagród: nagrody Dziekana, Uniwersytet SWPS za działalność dydaktyczną, nagrody *Outstanding Contribution in Reviewing* przyznanej przez *Elsevier*, nagrody *Recognition Award*, *University of Sheffield* za bycie liderem w ciągu całego roku akademickiego oraz za prowadzenie dużego modułu dla studentów; nagrody *Exceptional Research Output* za artykuł w *Journal of Interpersonal Violence*, członkostwo w organizacjach zawodowych: a) *Fellow of the Higher Education Academy*, Wielka Brytania, b) *Chartered Member (CPsychol)*, *British Psychological Society (BPS)*, Wielka Brytania, c) *International Society for the Prevention of Child Abuse and Neglect (ISPCAN)*, znaczące stanowiska zawodowe: *Exams Officer*, *The University of Sheffield, Psychology Department* (od 2017 roku), nominacje zewnętrzne: a) członek *None in Tree (Ni3) Research Centre*, *University of Huddersfield*, Wielka Brytania (od 2017 roku), b) członek stowarzyszony w *Quantitative Research Methods Training Unit* (od 2016 roku), c) Członek stowarzyszony – *University of Huddersfield*, Wielka Brytania, *School of Human and Health Sciences*, Wielka Brytania, sesje prowadzone na konferencjach międzynarodowych: *The Stockholm Criminology Symposium*, 2017; *The European Association of Psychology and Law Conference*, 2015 oraz prezentacje konferencyjne: w latach 2010-2019 wygłoszenie 12 referatów na konferencjach międzynarodowych.

Prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska

Na dorobek naukowy opublikowany po uzyskaniu stopnia doktora składa się 40 publikacji naukowych w tym 32 w czasopismach z listy Journal Citation Reports, 8 publikacji w czasopismach z listy B i C MNiSW oraz trzech rozdziałach w monografiach. [...] Opis wskaźników naukometrycznych przedstawionych przez Habilitantkę w Autoreferacie jest następujący: 1) sumaryczny Impact Factor wg listy Journal Citation reports (JCR) wynosi 71,638, 2) liczba cytowań wg baz: Google Scholar -788, Scopus – 426, ResearchGate – 628 3) Indeks Hirscha: Google Scholar - 17, Scopus – 13, ResearchGate – 16. Wszystkie publikacje ukazały się w języku angielskim, w czasopismach, które zaliczane są do czołówki periodyków naukowych, takich jak np. *Frontiers in Psychology*, *Journal of Forensic Psychiatry and Psychology*, *Deviant Behavior* czy *International Journal of Mental Health*. Zatem wymiernym efektem działalności naukowej Habilitantki jest wskazana liczba publikacji w latach 2014 – 2020, co daje średnio 8 publikacji na rok oraz ich znaczącej wartości naukometrycznej. Z pewnością przedstawiony przez Habilitantkę dorobek należy uznać z punktu widzenia jego znaczenia i czynników wpływu za istotny na arenie międzynarodowej, a także - a może przede wszystkim - rozpoznawalny. Wskaźniki liczbowe cytowań pokazują, że prace są analizowane i wykorzystywane w pracach innych autorów czy zespołów badawczych stając się podstawą, czy też inspiracją ich prac naukowych. Uwzględniając okres publikacji prac po doktoracie, ich liczbę oraz wskaźniki parametryczne wpływu naukowego dorobek jest znaczący a ponadto realnie funkcjonujący w przestrzeni naukowej, tym samym jest dorobkiem rozpoznawalnym w międzynarodowym środowisku naukowym. [...] Wskazane opracowania odzwierciedlają dobry warsztat metodologiczno-merytoryczny Habilitantki, dotyczą szerokiego spektrum zagadnień związanych z różnymi działami psychologii: osobowości, rozwojową, kliniczną, zdrowia, sądową, penitencjarną, społeczną, międzykulturową, czy też dotyczącą metodologii badań. Większość badań naukowych dotyczy psychopatii - realizowane w tym obszarze projekty mają w dużej mierze charakter nowatorski, opierają się na międzynarodowej współpracy ośrodków akademickich i instytucji społecznych (Polska, Wielka Brytania, Barbados, Grenada) i obejmują różne grupy osób badanych w różnych okresach rozwojowych. [...] Zdecydowanie chciałabym podkreślić aktywność Habilitantki w obszarze projektowym, gdzie doświadczenie Habilitantki określiłabym jako ponadprzeciętne. W projektach tych występowała zarówno w roli kierownika, jak i wykonawcy. Lista realizowanych przez habilitantkę projektów badawczych jak już zaznaczyłam jest imponująca i zasługuje na szczególne podkreślenie. Należy też podkreślić, że wymiernym efektem prac projektowych są realizowane publikacje, co odzwierciedla wysoką efektywność publikacyjną Habilitantki. W konkluzji Recenzentka stwierdza, że merytoryczność dorobku, a tym samym jego jakość determinuje pozytywną ocenę. Atutem publikacyjnym Habilitantki jest także innowacyjność podejmowanych przez nią zagadnień. Chciałabym podkreślić także aktywność konferencyjną Habilitantki oraz jej uczestnictwo w projektach badawczych. [...] Podsumowując, uważam, że dorobek naukowy Habilitantki koncentruje się na ważnej i interesującej problematyce. Szczególnie ważne jest wprowadzenie przez Habilitantkę zagadnień klinicznych i seksuologicznych w obszar pedagogiczny. Uważam też że jest on satysfakcjonujący wskaźników liczbowych natomiast z pewnością zachęcałabym Habilitantkę do podjęcia działań zmierzających do zaprezentowania jej dorobku na arenie międzynarodowej poprzez publikację w czasopismach międzynarodowych. Habilitantka natomiast wykazuje się zadawalającą aktywnością konferencyjną i projektową.

DYSKUSJA I KONKLUZJA KOMISJI

Oceny aktywności naukowej oraz dodatkowego dorobku naukowego Habilitantki sformułowane przez pozostałych członków Komisji były także jednoznacznie pozytywne. Po dyskusji Komisja oceniła jednomyślnie, że Habilitantka wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej jednostce naukowej (w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy), oceniając ten aspekt Jej aktywności naukowej jako wręcz wyróżniający.

Ocena działalności dydaktycznej, eksperckiej, popularyzatorskiej i organizacyjnej

Choć w świetle Ustawy działalność dydaktyczna, ekspercka, popularyzatorska i organizacyjna nie stanowią warunku otrzymania stopnia doktora habilitowanego, Komisja stoi na stanowisku, że elementy te powinny być brane pod uwagę przy całościowej ocenie kandydata ubiegającego się o status samodzielnego pracownika naukowego. Komisja przedyskutowała zatem te aspekty działalności dr Agaty Dębowskiej i zaznajomiła się z opiniami wyrażonymi pisemnie przez Recenzentów. Komisja stwierdziła, że Habilitantka spełnia większość wszystkie kryteria aktywności dydaktycznej i organizacyjnej.

Oceny recenzentów oraz pozostałych członków komisji habilitacyjnej

Dr hab. Anna Bokszczańin

Działalność dydaktyczną i organizacyjną pani dr Agaty Dębowskiej należy ocenić pozytywnie. Habilitantka pełni funkcję promotora w pięciu przewodach doktorskich, jako promotor pomocniczy wypromowała jednego doktora. W zakresie popularyzacji nauki jest współautorkę 2 artykułów oraz wygłosiła 7 wykładów na uniwersytetach w Polsce, Niemczech i Wielkiej Brytanii. Wraz z zespołem prezentowała wyniki swoich badań na wielu konferencjach naukowych. [...] Dr Dębowska jest członkinią rady redakcyjnej w dwóch czasopismach międzynarodowych, w tym *Frontiers in Psychology (Forensic and Legal Psychology section)*. Recenzuje artykuły dla kilkunastu czasopism. Ma na swoim koncie kilka nagród za działalność naukowo-dydaktyczną. W zakresie dydaktyki zajmuje się nauczaniem głównie takich przedmiotów, jak psychologia przemocy i metodologia badań psychologicznych. Należy docenić, iż Habilitantka uczestniczyła w wielu warsztatach i treningach, w celu podnoszenia swoich kompetencji zawodowych, w tym dotyczących metodologii badań i statystyki.

Dr hab. Iwona Niewiadomska

Recenzentka obszernie scharakteryzowała osiągnięcia naukowe i organizacyjne Habilitantki (zob. część poprzednia Uchwały). W odniesieniu do dydaktyki zaznaczyła, że Habilitantka posiada doświadczenia w zakresie opieki naukowej i kształcenia młodej kadry (pełnienie funkcji promotora/promotora pomocniczego w przewodach doktorskich) oraz posiada wiedzę i umiejętności społeczne do prowadzenia zajęć na kierunku psychologia (prowadzenie licznych zajęć dla studentów, zarówno na uczelniach brytyjskich, jak też polskich).

Prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska

Dr Agata Dębowska do swoich osiągnięć dydaktycznych zaliczyła pełnienie funkcji promotora pomocniczego w przewodach doktorskich (1 przewód zakończony, a 5 w trakcie realizacji). Zakończony przewód doktorski realizowany był na Wydziale Psychologii w University of Huddersfield w Wielkiej Brytanii. Również pozostałe prace

realizowane są w uczelniach mieszczących się na terenie Wielkiej Brytanii. [...] W zakresie dydaktyki Habilitantka w swoim Autoreferacie wskazała 2 ośrodki naukowe, w których realizuje swoje zadania w tym obszarze, tj. Uniwersytet SWPS oraz *The University of Sheffield*. [...] Aktywność naukową realizuje także w obszarze popularyzatorskim nauki. Wygłosiła referaty w takich krajach jak: Polska, Wielka Brytania, Irlandia czy Niemcy. Habilitantka wskazała 7 wystąpień, których tytuły są zgodne tematycznie z tematem wskazanego osiągnięcia naukowego. Pozostałe, wskazane konferencje odbywały się przede wszystkim na terenie Wielkiej Brytanii i odnosiły się do problematyki doświadczania i stosowania przemocy w stosunku do dzieci. [...] Kolejnym obszarem, który zasługuje na szczególne podkreślenie jest udział w radach redakcyjnych czasopism. Dr Agata Dębowska pełni od roku 2018 funkcję redaktora pomocniczego (Associate Editor) w czasopiśmie *Frontiers in Psychology* (Forensic and Legal Psychology section). Czasopismo jest uznanym czasopismem w świecie nauki, o wysokich standardach naukowych o IF=2,067. Była także w latach 2016-2018 członkiem rady redakcyjnej czasopisma *Journal of Criminal Psychology*. Recenzuje artykuły w uznanych czasopismach naukowych, m.in. w takich jak: *Child Abuse & Neglect*, *Journal of Interpersonal Violence*, *Schizophrenia Research*, *Child Indicators Research*, *Journal of Clinical Psychology*, *Journal of Clinical Psychology*, *PlosOne*, *Aggression and Violent Behavior* czy *Personality and Individual Differences*. [...] Była też recenzentem wydawniczym książek składanych do takich wydawnictw jak: *Routledge Book* czy *Wiley Blackwell*. [...] Habilitantka była nagradzana, zarówno na macierzystej Uczelni, czyli na Uniwersytecie SWPS, jak i wydawnictwo *Elsevier*, *University of Sheffield*, *Emerald Literati Network* czy *Exceptional Research Output Award*. Większość tych nagród została przyznana za opublikowane artykuły czy też prowadzoną działalność dydaktyczną. [...] Dr Agata Dębowska jest też członkiem takich organizacji zawodowych, jak: *Fellow of the Higher Education Academy* (FHEA), *British Psychological Society* (BPS) czy *International Society for the Prevention of Child Abuse and Neglect* (ISPCAN). [...] Kolejnym obszarem ponadprzeciętnej aktywności Habilitantki jest współpraca międzynarodowa. W przypadku Habilitantki rozległość tej współpracy jest imponująca i oddaje w pełni słowo międzynarodowa (współpraca obejmuje takie kraje jak Wielka Brytania, Karaiby, Uganda, Indie, Stany Zjednoczone, Kanada, Pakistan czy Polska). Współpraca ta obejmuje zarówno instytucje naukowe, jak i fundacje, placówki medyczne czy penitencjarne.

Pozytywne opinie dotyczące tego aspektu aktywności Habilitantki zostały także jednomyślnie sformułowane przez pozostałych członków Komisji.

Opinie podsumowujące wyrażone w recenzjach

Dr hab. Anna Bokszczanin

Z pełnym przekonaniem stwierdzam, że przedstawiony do recenzji dorobek naukowy oraz działalność organizacyjna i dydaktyczna dr Agaty Dębowskiej spełniają wymagania związane z nadaniem stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Małgorzata Dragan

Główne osiągnięcie naukowe Habilitantki, jakim jest sześć załączonych artykułów anglojęzycznych, oceniam negatywnie. W mojej opinii bowiem wskazane artykuły nie stanowią w ogóle cyklu publikacji, tj. spójnego ich zbioru, tworzącego całość. Analiza teoretyczna podejmowanych zagadnień w autoreferacie jest ponadto skąpa i niewystarczająca, brakuje prezentacji rozumowania teoretycznego stanowiącego metarefleksję nad podejmowanymi zagadnieniami. W związku z tym, że elementy te

uważam za kluczowe w ocenie dokonań naukowych w ramach postępowania w sprawie o nadanie stopnia doktora habilitowanego, moja konkluzyjna ocena osiągnięć dr Agaty Dębowskiej jest negatywna.

Dr hab. Iwona Niewiadomska

W postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oceniam pozytywnie dorobek naukowy Pani Doktor Agaty Dębowskiej. Podstawę pozytywnej oceny stanowi wniesienie znacznego wkładu w rozwój dyscypliny psychologia oraz prowadzenie istotnej aktywności naukowej, realizowanej w więcej niż jednej uczelni (w tym w trzech zagranicznych), a także spełnienie kryteriów, które świadczą o wysokiej jakości prowadzonych badań naukowych: doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi, doświadczenie w zakresie opieki naukowej i kształceniu młodej kadry, doświadczenie w zakresie prowadzenia zajęć dydaktycznych, rozległa i ugruntowana współpraca międzynarodowa oraz posiadanie estymy w środowisku akademickim.

Prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska

Dr Agata Dębowska posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące istotny wkład w rozwój psychologii oraz wykazuje się aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni. Ocena wskazanego osiągnięcia głównego, dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitantki w mojej ocenie upoważnia do sformułowania wniosku, że dorobek dr Agaty Dębowskiej spełnia w stopniu wystarczającym warunki stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. [...] Uwzględniając powyższe stwierdzenia, popieram wniosek o nadanie doktor Agacie Dębowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

KONKLUZJA KOŃCOWA

Komisja stwierdza, iż osiągnięcie naukowe dr Agaty Dębowskiej oraz całokształt Jej dorobku naukowego, a także organizacyjnego i dydaktycznego spełnia wymagania Ustawowe stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Warszawa, 2 września 2021r.

.....

Prof. dr hab. Bogdan Zawadzki – przewodniczący

Treść Uchwały została zaaprobowana przez wszystkich członków Komisji habilitacyjnej